

„Ik schrijf meestal eind voor het vaderland weg”

„Ik noem het vaak een epos. Eigenlijk is het niet bedoeld als heldendicht, meer een berijmd verhaal. De Adrillentje is iets dat een grote rol speelt in deze regio. Als kind werd ik er al mee geconfronteerd: onze eerste arbeider ging altijd naar Adrillentje, en dan nam hij altijd een stuk chocola voor me mee”. Derk Sibolt Hovinga vertelt over zijn pas verschenen boekje „Noar't Adrillenmaart in Winschoot”. In het Gronings.

„Ik schrijf meestal ook in het dialect, waarom weet ik eigenlijk niet. Maar als ik nou naar de oorzaak ga speuren: ik ben nu eenmaal Groninger, mijn hele leven heeft zich afgespeeld in die taal, we spraken thuis altijd dialect, mijn gemoedsrust kan ik het beste in het dialect uitdrukken”. Hovinga schreef op zijn twintigste het eerste gedicht. Ondertussen zijn er drie gedichtenbundels van hem verschenen, de eerste toen hij 50 jaar oud was.

Hovinga is nu 69. Op deze leeftijd verschijnt zijn vierde boekje, dat behalve de berijmde vertelling over de Winschoter Allerheiligenmarkt ook een tabel op rijm met ongeveer 1000 oude Oldambtster voornamen bevat. De Oostwolder dichter verwacht dat zijn verhaal over de reis naar Parijs volgend jaar uitkomt: twee keer heeft hij die tocht gemaakt. De eerste keer op de fiets met een neef, 20 jaar later met zijn broer, met de trein.

Derk Sibolt Hovinga is zo'n jaar of vijftien bezig geweest met zijn vertelling over de Adrillentje. „Opeens kreeg ik 't in m'n kop om er iets over te schrijven, dat was nog nooit gebeurd. Vroeger was het een typisch gebeuren van het land. Er gingen vooral veel arbeiders heen, maar ook wel boeren natuurlijk. Toen ik in Winschoten op school ging, kwam ik er ook voor het eerst. Mijn vertelling over de Adrillen is het werk van een individu naar de gemeenschap toe, want het is natuurlijk een gemeenschapsgebeuren”.

Daarom is Hovinga ook zo blij met de reactie van het Winschoter gemeentebestuur, dat een kwart van de 750 exemplaren heeft gereserveerd. Alle genodigden kregen maandagochtend zo'n boekwerkje van de gemeente. „Zoiets is een geweldige ruggesteun voor een schrijver”, zegt Hovinga, „bovendien is het goed dat er weer zo'n grote opkomst voor de Adrillen is, daar werk ik ook ook aan mee als schrijver. Maar dan wel in het onderbewustzijn natuurlijk, je kunt

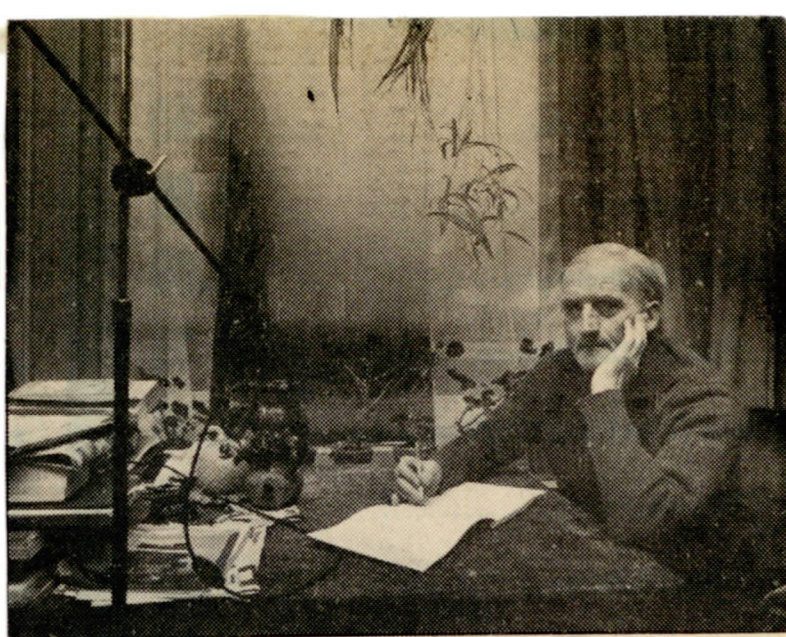
achteraf overal wel een verklaring voor geven”.

„Ik schrijf meestal een eind voor het vaderland weg. Niet met een doel, maar als je het naleest dan blijkt het vaak over de problemen van de regio te gaan. En dan vaak op rijm. Hoewel ik minder gedichten schrijf dan vroeger. Als je ouder wordt, zijn je belevenissen niet zo fel meer”. Hovinga is van huis uit boer. Hij zou oorspronkelijk gaan studeren. Hij heeft zich een poosje met klassieke talen beziggehouden. „Ik stond toen met één been op de boerderij, en met het andere in de studie, en omdat die studie nu ook niet zo makkelijk was, is het uiteindelijk toch boer geworden. Maar wat je leert, neem je je verdere leven mee, hè, ook al wordt ie boer”.

Het tweede gedeelte van „Noar Adrillenmaart in Winschoot” is een tabel met oude voornamen. „Ik kwam op dat idee door een gedicht in het Ost-fries. Ik dacht wat in het Oost-fries kan, kan ook in het Gronings. We hebben nu allemaal van die buitenlandse namen als Angelique en Monique. Jammer, want wij hebben hier typische eigen namen. Die komen nog uit het Fries. Dat dialect is hier in 1300 verdwenen. De typische spreektaal is er niet meer, maar de namen zijn gebleven”.

Al die oude Oldambtster voornamen op rijm zetten was niet zo'n moeilijke klus, vertelt Derk Sibolt: „Het meeste werk was om die namen niet dubbel te gebruiken. Als je één naam had, kon je hem niet een tweede keer vermelden. Maar nu liggen deze namen dan ook vast. En dat is ook belangrijk voor de toekomst. Voor de schrijver komt dat natuurlijk wel op de tweede plaats, want je hebt nu eenmaal die scheppingsdrang”.

Derk Sibolt Hovinga

1977

„Aaljoar in novembertied, Eerste maandag, is 't zo wied. Dat wie weer noar Winschoot willen, Noar het maart tou, noar 't Adrillen.” - Zo begint een berijmde vertelling van Derk Sibolt Hovinga uit Oostwold over het eeuwenoude gebeuren, bekend als „Adrillentjemaart”.

De vertelling verschijnt vandaag in een bundel, uitgegeven door „Stabo/All Round B.V.” te Groningen.

De bundel is voorzien van een omslag van Klaas Meijer, een minitieuze tekening van Winschotens stadskern in vogelvlucht. Behalve het gedicht over Adrillentje (261 keer vier regels) bevat Hovinga's bundel ook een tabel op rijm met circa 1000 oude Oldambtster voornamen. Het boekje (60 pagina's) is in de boekhandel verkrijgbaar. Prijs f. 12.50.

De bundel van Derk Sibolt Hovinga (zittend rechts) is uit. Burgemeester Te Loo maakt een praatje met de auteur.